

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Staphylinidae (kortvingar), **Släkte:** *Chennium*, **Art:** *Chennium bituberculatum* Latreille, 1807 **Synonymer:**

Kännetecken

En speciellt byggd, långsmal, 2,7 mm lång skalbagge med mycket breda antennleder. Färgen är rödbrun. På huvudet finns två gropar och ett par knölar. På halsskölden finns även tre gropar och på täckvingarna, som täcker halva bakkroppen, syns ett par fina längsfårar.

Utbredning och status

Endast känd från södra och mellersta Öland. Arten kan dock till viss del vara förbisedd. I övrigt förekommer den i södra Mellaneuropa och norra Sydeuropa.

Ekologi

Lever i bon av myrarten *Tetramorium caespitum*. På torra, öppna marker, t.ex. torrängar och alvarmark. Utomlands är arten även tillfälligtvis funnen i bon av andra myror. Fullbildade individer kan under våren påträffas under stenar i anslutning till myrsamhällena.

Hot

Materialet är alltför begränsat för att dra direkta slutsatser om tillbakagång, men arten är som värmekrävande torrmarksart säkerligen hotad av igenväxning p.g.a. upphörd eller minskad hävd.

Åtgärder

Upprätthåll beteshävd av alvartorrängar.

Litteratur

Ljungberg, H. 2002. Bete, störning och biologisk mångfald i odlingslandskapet – hotade skalbaggar i öländska torrmarker. *Länsstyrelsen i Kalmar län, Miljöenheten, meddelande 2002:20*.
Lundberg, S. 1982. Bidrag till kännedomen om svenska skalbaggar 20. *Ent. Tidskr.* 103: 12–14.

Författare

Rickard Baranowski 1995. Rev. Bengt Ehnström 1999, Håkan Ljungberg 2005. © ArtDatabanken, SLU 2005.